

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An validus sit Baptismus infantis in utero aquâ abluti, vel in digito
pedis prominente?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

QUÆR. II. An valeat Baptismus sub hac forma collatus: Ego te baptizo in nomine SS. Trinitatis, nulla persona expressa; vel in nomine Patris, filii, Spiritus sancti, omiſſa particula &c?

QUÆR. III. An, infantes expositi, & reperti cum appoſita ſcheda teſtante de Baptiſmo, ſint rebaptizandi ſub conditione?

QUÆR. IV. An expositi habendi ſint pro illegitimis, an verò pro legitimis, ut absque diſpenſatione ad S. Ordines, aliasque dignitates, promoveri poſſint?

319 AD I. Q. Non poſſe infantem in in utero adhuc exiſtenteſſe validè baptizari, eſſi aqua ad corpus infantis pertingat, tenent Sotus in 4. d. 5. q. un. 4. 11. S. Auguſt. in epiſt. 58. ad Dardanum, ubi diſtinguit duplicem nativitateſſe, alteram, ob quam mulier eſt concipiens, & prægnans; alteram, propter quam eſt pariens, quæ nativitas dicitur ex utero, & eſt propriè nativitas, & hanc ait debere neceſſariò præcedere, ſi quis Baptiſmi gratia renaſci debeat, ne quis dicatur renatus, antequam ſit natus, item Alex. Hal. in 4. p. q. 8. membr. 7. a. 2. §. 1. ubi tres hominis ſtatus diſtinguit, unum intra uterum, in quo Deo tantùm eſt notus; alterum extra uterum, ſeu infantie, in quo eſt notus Eccleſiæ; tertium adultæ ætatis, in quo & Deo, & Eccleſiæ, & ſibi eſt notus. In primo ait à ſolo Deo poſſe adjuvari; in ſecundo, à Deo, & ab Eccleſiâ; in tertio à Deo, ab Eccleſiâ, & à ſe ipſo, per actus elicitos fidei, & Religionis. Ean-

dem ſententiam tuentur Richar. in 4. d. 6. a. 2. q. 1. Durand. ead. d. q. 1. Turrecrem. in Con. qui in maternis, de consecr. d. 4. a. 1. Sylveſt. V. Baptiſmus, n. 2. D. Antonin. in 3. p. tit. 14. cap. 15. §. 1. Major, Angel. Armill. aliique complures cum, & apud Comitol. l. 1. q. 13. & apud Averſ. q. 68. S. 1. §. Quòd ſi.

Rationem dant; tum quia Eccleſia legitima ſacramentorum diſpenſatrix, & adminiſtra iis duntaxat hominibus ea præbet, qui communem vitam ingrediuntur, atque in ejus foro, notiæque verſantur: atqui infans materni uteri tenebris circumfuſus non poteſt eſſe notus Eccleſiæ, ſed ſoli Deo: ergo. Tum ex illo Joan. c. 3. *Niſi quis natus fuerit denuò, non poteſt videre Regnum Dei. & Niſi quis renatus fuerit ex aqua, & ſpiritu, non poteſt introire in Regnum Dei;* quem textum ex SS. Patrum, & TT. doctrina ita intelligendum eſſe ajuat, ut nemo nativitateſſe ſpiritualeſſe poſſit adipiſci per Baptiſmum, qui eſt ma-

terno utero antea non prodierit,
vel omninò, vel saltem ex parte.

tra idem peccatum infitutus non
profit iisdem in utero?

Econtrà verò valere Baptismum
ita collatum censent Dicastill. *d. 2.*
n. 62. Averl. *l. c. Pignat. t. 1. Con-*
sult. 103. Laym. *l. 5. tr. 2. c. 3. n. 3.*
Vivald. *de modo Baptismi, n. 16. vers.*
Si autem puer. Victor. *n. 31.* Cha-
peaville *de modo minist. sacram. temp.*
pest. c. 2. q. 10. Ledesm. *Con. &*
alii. Ratio est; quia talis infans
est homo, cui debetè applicari po-
test materia, & forma, per peri-
tam obstetricem manu in uterum
inserta, vel alio modo, de quo
Schild. *t. 6. n. 9.* & Gobat. *t. 2. n. 57.*
ergo. 2. Quia ad essentiam Bap-
tismi quatuor requiruntur, materia,
forma, Minister cum intentione
Ecclesiæ, & humanum suppositum
recipiens sacramentum: hæc au-
tem quatuor in posito casu reper-
untur: ergo. 3. Quia si non va-
leret talis Baptismus, tunc ideò,
quia necessaria est nativitas ex ute-
ro; hanc autem non esse necessa-
riam necessitate essentiali, inde li-
quet, quòd infans mortuæ matris
utero conclusus, dissecta matre
baptizari possit, licet infans non
possit dici propriè natus.

Accedit, quòd sicut talis infans
mortuus erat spiritualiter per pec-
catum Originale; ita renasci possit
spiritualiter per gratiam, quamvis
non sit natus corporaliter; cur e-
nim peccatum Adami noceat infan-
tibus in utero, & Baptismus con-

Utraque hæc sententia satis pro-
babilis, & ultima quidem servire
poterit pro casu, quò, si infans
taliter baptizatus post egressum ex
utero, vel extractionem statim
moriatur, possit loco sacro sepeli-
ri, ut docent Diana *p. 4. tr. 3. R. 69.*
Gobat. *n. 635.* Stephan. *tr.*
4. d. 9. n. 45. Homobon. & alii,
contra alios; quia privatio sacræ
sepulturæ non tantum est negatio
favoris, sed in æstimatione mora-
li habet quamdam rationem pœnæ;
in dubio autem de sufficientia cau-
sæ pœnæ, non est hæc infligenda,
cum melior sit conditio negantis,
& pro infante stet collatus Bap-
tismus, de cuius valore licet dubite-
tur, benigna tamen mater Ecclesia
non vult contra eum in tanto rigo-
re procedere, sed meritò permit-
tit in loco sacro sepeliri.

Cæterum in praxi, cum ob pro-
babilitatem utriusque sententiæ
valor Baptismi ita collati dubius e-
vadat, si infans postea nascatur,
aut vivus extrahatur, rebaptizan-
dus utique erit sub conditione; quia
in dubio consulendum est saluti spi-
rituali infantis, & per adjectam
conditionem irreverentia sacra-
menti removetur.

Idem dicendum, si in casu ne-
cessitatis aliqua infantis pars non
prin-

principalis abluatur, v. g. manus, pes, digiti soli capilli vel si infans pelle adhuc secundina circumdatus baptizetur, quia cum in his Doctores dissentiant utrinque probabiliter disputantes, nec id satis constet ex traditione Ecclesie, valor talis Baptismi dubius efficitur, adeoque remoto periculo Baptismus postea sub conditione repetendus est. Si tamen pars egressa ex utero sit caput, utpote præcipua pars hominis, idque debito modo abluatur, non esse dubium, quin valeat Baptismus, affirmat communissima DD, cum S. Th. 3. p. q. 60. a. 11. ad 4. Ubi sic loquitur: Dicendum, quod expectanda sit totalis egressio pueri ex utero ad Baptismum, nisi mors immineat, si tamen caput primò egrediatur, in quo fundantur omnes sensus, debet baptizari periculo imminente, & non est postea rebaptizandus, si eum perfectè nasci contigerit. Idem faciendum ajunt Sotus, Suarez, Vasq. cum communi aliorum, si capula, aut pectus abluatur, eò quòd etiam hæ sint præcipue corporis partes, quarum una si abluatur, corpus hominis simpliciter lotum dici solet.

321 Ad 2. Q. memb. 1. Non esse necessariam ad valorem Baptismi expressam SS. Trinitatis invocationem, sed sufficere implicitam, censuerunt D. Bernard. epist. 340. ubi concedit infantem baptizatum in nomine Dei & sanctæ, ac veræ

Crucis, non esse rebaptizandum. Item S. Ambros. l. 1. de spiritu S. c. 3. Beda cap. 10. Actor. Magister sentent. in 4. d. 3. Adrianus de Baptismo, q. 2. vers. ad rationes ante oppositum. Cajetan. 2. 2. q. 66. a. 5. & alii. Id, quòd probant cum Act. 2. 10. & 19. ubi Apostoli leguntur in nomine Christi baptizasse, quibus mens Magistri sui melius innotuit; tam ex responsione Nicolai I. Pape ad Bulgaros 104. qui interrogatus de quibusdem à Judæo baptizatis ita reposuit: *Hi profectò, si in nomine SS. Trinitatis, vel tantum in Christi nomine, sicut in Actibus Apostolorum legimus, baptizati sunt (unum quippe, idemque est, ut S. Ambrosius exponit) constat eos non esse denuò baptizandos.*

Verum oppositum, quòd scilicet necessaria sit expressa invocatio Divinarum Personarum, longè verisimilius, ac probabilius est, prout docent S. Cyprian. epist. 73. ad Julian. S. Damasc. l. 4. de fide cap. 10. S. Thom. q. 66. a. 6. S. Bonavent. in 4. d. 3. q. 2. a. 2. Suarez. D. 21. S. 3. §. superest. Bellarm. l. 1. de Baptis. c. 3. Vasq. D. 143. c. 2. & 3. Palao 11. 19. D. un. p. 5. Coninck, q. 66. a. 7. dub. un. concl. 3. Laym. l. 5. 11. 2. c. 4. n. 3. Henricq. Gonzal. Barbof. aliique. Ratio est ipsa Christi institutio, Matth. 28. hisce verbis satis indicata: *Docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; quibus ver-*
bis